

Зустріч з Батьківщиною

Вже другий рік поспіль організаційний комітет програми „Навчання української молоді Америки в Україні“, у складі директора Школи українознавства Богдани Волянської, координатора програми Михайла Казаренка, голови осередку СУМ Нью-Йорку Петра Сабата, виховника СУМу Миколи Грицьков'яна, члена УКК Ждана Ласовського та юридичного радника адвоката Андрія Шуля, збирає групи українських дітей для літнього стажування з української мови, літератури, культури в стінах Києво-Могилянської академії. Минулого року група дітей і вихователів протягом чотирьох тижнів стажувалася у славній Могилянці.

Всім, хто спілкувався з цими юнаками та дівчатами до і після повернення з Києва, віпадає у вічі, наскільки вони одразу подорослішали, наскільки в них поглибилось розуміння життя і свого місця в ньому. Велика подяка тим батькам, які зуміли вкласти в душі цих молодих юнаків і юначок почуття любови до прабатьківської землі.

Цікавий запис у своєму щоденнику написала студентка Ліяна Буняк:

*„До побачення, Україно!
Десь в недавно покинутому Києві годинник вибиває 2:30 по полудні. Наш літак віддаляється від рідного моєму серцю міста і летить понад Атлантичним океаном. Я сиджу поруч з Дієюю Клапіншак, яка, як і я, належить до Пласту, та з якою я зблизилась за ці останні п'ять тижнів. За нами – Стефан, Наталя, зліва – Міра, Софія, Оксана. На душі тепло і затишно. Ми ще живемо щойно покинутою нашою чудовою прабатьківщиною Україною. Ми дивилися на хмари, які захрили нашу землю, а в думках бачимо міста, села, гори, річки, українських людей, і кожний з нас усміхається, несучи зі собою незабутні спогади.*

Перебування на курсах українознавства в Могилянській академії в Києві дало мені нагоду пізнати Україну „зісередини“. Таку можливість було дано нам завдяки нашим американсько-українським кредитівкам, які фінансово допомогли здійснити цю подорож.

Наша наука полягала і в академічному, і в практичному пізнан-

ні України. Ми щодня слухали лекції з української мови, літератури, фольклору, мітології та теперішньої історії України. Тому мені нелегко висловити усі мої почуття.

Київ і вся Україна – це надзвичайна краса. Досить було побути тут чотири тижні, щоб Україна увійшла у серце назавжди. Я знаю, що ця земля пережила багато лиха, труднощів. І не можемо більш допустити, щоб топталася по наших серцях. Будьмо гордими і впевненими в собі! Ми – народ, нація зі своєю культурою, літературою, наукою, піснею, рідною мовою. Плекаймо енергію, яка зродилася глибоко в серці. Влада приходить і відходить, але Україна у нас одна, яка стала незалежною і вільною після довгої неволі...

Ми всі надзвичайно вдячні професорам академії, які так багато присвятили нам уваги і зуміли передати знання, а особливо допомогли нам зрозуміти, хто ми є і якого ми роду. Зі студій українознавства в Києво-Могилянській академії веземо зі собою нові думки, нові мрії, новий запал і бажання нести правду про Україну нашим американським друзям. Тому сьогодні кажу: „До побачення моя, рідна країно. Ми ще до тебе повернемося!“

*Ліяна Буняк,
учениця матуральної класи Школи українознавства ім. Лесі Українки в Нью-Джерзі, пластунка-вірлиця Ньюаркського куреня ім. Марти Борецької в Нью-Джерзі, сестричка новацького роя „Соняшники“, студентка третього року Гай Скул в Парсипані, Нью-Джерзі“.*

From – Svoboda
February 16, 2007